

El joc continua mogut i amb gran domini del «Torrassenc», però sense poguer marcar.

La segona part és canviat completament el joc; ara és el «Manlleu» qui domina i va afavorint-se a mida que va transcorreguent el temps, però quantes ocasions se li presenten per a marcar no son aprofitades per la davantera, que està pèssima.

Es castigat el «Torrassenc» amb *penalty*, que firat amb poca picardia és parat per En Ros, qui també s'ens demostra ésser un bon porter.

Els ànims del «Manlleu» no s'escalfen amb tot i dominar el seu contrari i això és motiu de que es perdin ocasions segures per a marcar.

En Santos deixa passar faltes de totes classes per ambdós equips i això potser evita de que es marqui cap gol.

Va passant el temps i el «Manlleu» pressionant al «Torrassenc», però de cap manera conseguieix obtenir el gol que els deu donar la victòria.

Un gol obtingut per el «Manlleu» és anulat per l'àrbitre, per càrrega illegal al porter contrari.

Tots quants esforços fan els dos equips per a marcar són inútils i s'acaba el partit amb empat a zero.

Però tal com assenyala la Federació es prorroga el partit vint minuts en parts de deu i novament veïem com el «Manlleu» s'imposa, però la davantera és tan dolenta que no hi ha manera de desfer l'empat quan s'han acabat els vint minuts i... ve la segona pròrroga de vint minuts més i en ella anotem el cansanci que domina als jugadors.

Amb tot és el «Manlleu» qui aprunta quasi en tot el temps, però sense resultat pràctic per poca precisió de la davantera, qui no n'encerta ni un i en la qual s'hi troba la manca de xutadors.

El temps corre sense desfer-se l'empat i el cansament és evident en els jugadors i bona prova és el defalliment d'en Martí del «Torrassenc» qui, en el moment que l'àrbitre assenyala l'acabament del partit, cau a terra víctima del esforç fet defensant els seus colors.

Es traslladat a la farmàcia del senyor Gasset, qui l'atent degudament i el retorna en si després de molta estona.

COMENTARIS. — Cap dels dos equips ens ha convençut; potser la alineació en ambdós equips d'algunes reserves ha influït en la seva actuació, però tant el «Torrassenc» com el «Manlleu» s'ens han presentat completament desconeguts, principalment aquest últim, del qual en teniem immillorables referències.

Ens agradaren per el seu joc el porter, defenses, mig centre i els dos extrems del «Manlleu» i del «Torrassenc» el porter, defenses i mitjos i, principalment, en Martí.

Tots els altres carregats de bona fe, però res més. En Conesa, qui s'ens presentava com un gran jugador, no l'havem vist en tot el partit.

L'àrbitre ho feu malament, però per tots dos equips. La seva actuació ha sigut dolentíssima, deixant d'assenyalar faltes greus.

D'imparcial ho fou per que ho deixava passar tot dels dos equips.

El públic va mostrar-se imparcial, que és lo que recomanavem i esperavem.

Ara ens permetem pregar a la Federació que no obligui als equips a prorrogar el partit més d'una vegada, per quant considerem que ja n'hi ha prou de jugar després d'una hora i mitja vint minuts més.

Els jugadors son homes i devem considerar que no s'els deu matar.

Es una llàstima l'aspecte que fan els jugadors després de jugar cent trenta minuts. — FAGOT.

ESPECTACLES

La Unió Lliberal

Ahir tarda es representà «Pel teu amor» i el sàinet en un acte «Lliga de protestans o el Lutero de la Reforma». En totes dos obres els actors i l'orquestra estigueren acertadíssims, principalment el tenor Pineda, que es veigé obligat a bisar la romança de la Rosó a prec dels jutificats aplaudiments del públic.

El sàinet d'En Josep Burgas conseguí la delectació del auditori, qui no es cansá de cooperar amb fresques rialles els diàlegs còmics de l'obra posats de relleu per la magistral interpretació dels actors.

L'entrada regular.

De veritable aconeteixement pot qualificar-se la representació que aquesta nit passada s'ha donat a a «La Unió Lliberal».

Des de fa anys no crec que a Granollers s'hagués vist una cosa tan acabada, tinguent en compte el nombrosíssim conjunt que hi prenia part. No volguem buscar quin element va sobresortir més que els altres per que no el cercarem. Tothom estava al seu lloc i en forma justa i adequada. Tothom treballava amb un entusiasme poc corrent. Seria tasca molt llarga l'anomenar un per un els artistes i alabar el seu treball; més no vui deixar de remarcar que els quins feren passar un bon rato al nombrosíssim públic que omplia la sala foren la Fontdevila i En Cosin, amb els entremaliats papers de Taneta i Casintu, respectivament; i per sobre de tots En Nolla amb el castíf paper de Nandu. Jo conec a un home que tot sovint em fa riure parlant-me dels bails que en els temps dels valents es donaven a «La Palmera», de Barcelona i en parlar d'un tal «Llas», d'un «Jumet de cal minaire», d'un «Sacamàs», que pels gestes que fa el meu amic quan m'ho explica, crec que aquells personatges eren del *calibre* del Nandu d'ahir nit. Joestic segur que En Nolla va fer sentir-se jove a algún *rajolista* que de molt aprop se l'escoltava i que quan el Camàlic de la Boqueria va obsequiar amb aquella castiça ruxada de confits a En Casintu, hauria donat la meitat de lo que té per deixar la butaca i anar a ocupar el seu lloc.

Els cors i l'orquestra molt bé, Els dirigia el mestre Lambert i així no podia anar d'altre manera.

Els balladors de la sardana excel·lents i la direcció escènica de primera. Ja era hora de veure l'escenari com cal.

I ara unes ratlles per a parlar del meu bon amic Pineda.

MORATÓ

PINTOR-DECORADOR

Papers d'art

Preus econòmics Prim, 62 : Granollers